

Thái Bình

Chủ nhật

CƠ QUAN CỦA ĐẢNG BỘ ĐẢNG CỘNG SẢN VIỆT NAM TỈNH THÁI BÌNH
TIẾNG NÓI CỦA ĐẢNG BỘ, CHÍNH QUYỀN VÀ NHÂN DÂN THÁI BÌNH

SỐ 520
Chủ nhật
Ngày 17 - 12 - 2017

TÒA SOẠN:
13 LÝ THƯỜNG KIỆT - THÀNH PHỐ THÁI BÌNH
ĐT: 0227.3731.308 - 0227.3733.958 - 0227.3735.544
BÁO THÁI BÌNH ĐIỆN TỬ: www.baothaibinh.com.vn
EMAIL: toasoan@baothaibinh.com.vn

ĐƯA NGHỊ QUYẾT CỦA ĐẢNG VÀO CUỘC SỐNG

Trồng rau sạch bằng phương pháp thủy canh lưu hồi

(Xem trang 2)

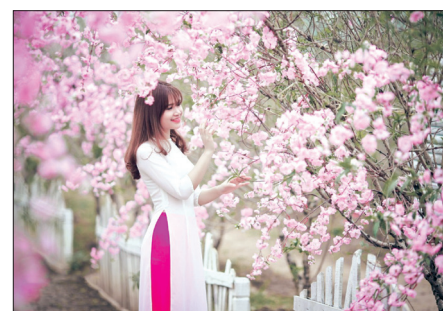

Chuyện làm báo tết

Trang 4

“Hồi
xuân hồng,
ta muốn
cắm vào
ngươi!”

Trang 5

HỒNG TIẾN
**Trúng đậm
mùa rươi**

(Xem trang 3)

**HẢI TRIỀU
LƯU HẬU**

Trang 6

Trồng rau sạch bằng phương pháp thủy canh lưu hồi

■ LƯU NGẪN

Không tốn công làm đất, chăm tưới và không mất nhiều diện tích nhưng vẫn có rau sạch, đó là ghi nhận từ mô hình ứng dụng công nghệ sản xuất rau sạch bằng phương pháp thủy canh lưu hồi do Trung tâm Khuyến nông tỉnh (Sở Nông nghiệp và Phát triển nông thôn) triển khai tại xã Vũ Chính (thành phố Thái Bình).

Thủy canh là phương pháp canh tác không cần đất, được áp dụng tại nhiều địa phương, đặc biệt là ở các khu đô thị và chung cư. Theo đó, cây được trồng

trong các giá thể đặt trên ống, máng có chứa dung dịch pha từ nước và chất dinh dưỡng theo tỷ lệ riêng cho từng loại cây trồng khác nhau. Thủy canh lưu hồi được hiểu đơn giản là dung dịch chứa chất dinh dưỡng được tự động bơm nước lên tưới cho rau trong kệ trồng rau thủy canh, nước sẽ được hồi lưu trong kệ để bảo đảm cho sự phát triển của cây. Phương pháp này giúp tiết kiệm diện tích trồng rau, thông qua cách sắp xếp của kệ diện tích trồng rau có thể tăng lên nhiều lần. Đưa chúng tôi đi thăm vườn rau cải ngọt trồng bằng

phương pháp thủy canh lưu hồi của gia đình bà Nguyễn Thị Lan, anh Nguyễn Văn Nghiễm, cán bộ Trung tâm Khuyến nông tỉnh, người phụ trách mô hình cho biết: So với thổ canh truyền thống, thủy canh có lợi thế kiểm soát hàm lượng thuốc bảo vệ thực vật, lượng Nitrat (đạm), dễ dàng khống chế cỏ dại, các vấn đề sâu bệnh và thực hiện được ở những nơi không thể sử dụng đất cho canh tác. Triển khai với quy mô 200m², với 15 giàn, mỗi giàn có 10 ống nhựa, đối chứng là các luống rau được trồng theo phương pháp hữu cơ truyền

thống, thủy canh lưu hồi cho thấy các chỉ số sinh trưởng rất khả quan như: tỷ lệ cây sống cao (gần như 100%), mẫu mã đẹp, rút ngắn gần 1/3 thời gian chăm sóc so với phương pháp thổ canh, năng suất đạt 150kg/200m² (đối với rau cải ngọt, xà lách, rau diếp...). Bà Nguyễn Thị Lan cho biết: Đối với rau cải, thời gian trồng theo phương pháp thủy canh từ 30 - 35 ngày là cho thu hoạch. Thay vì gieo trồng rau trên mặt đất, hạt giống thủy canh sẽ được ương trong các cốc nhựa được đục lỗ chứa giá thể là xơ dừa đã được xử lý nấm bệnh. Sau một thời gian, cốc nhựa có chứa cây con sẽ được đưa ra cấy trên giàn thủy canh. Do được xử lý nấm bệnh trên giá thể, lại trồng trong nhà màn nên rau rất ít sâu bệnh, nếu có chúng tôi chỉ sử dụng thuốc sinh học theo tiêu chuẩn hoặc hỗn hợp gừng, tỏi, ớt xay nhuyễn ngâm với rượu hoặc dấm pha với nước phun nhờ đó tạo ra sản phẩm thực sự an toàn. Khi thu hoạch, lấy từng cốc rau ra khỏi giàn rồi cắt ngang gốc cây sau đó vệ sinh sạch toàn bộ hệ thống như máy bơm, thùng chứa dung dịch, ống nhựa, giá thể... để phòng, trừ mầm bệnh cho cây trồng lứa sau.

Anh Nguyễn Văn Nghiễm cho biết thêm, để đánh giá rau an toàn có 3 chỉ tiêu cơ bản: hàm lượng thuốc bảo vệ thực vật, lượng Nitrat tồn dư trong rau và hàm lượng kim loại nặng trong đất. Trồng rau theo phương pháp thủy canh lưu hồi tạo ra sản phẩm rau thực sự an toàn do không sử dụng thuốc bảo vệ thực vật và không dùng đất tránh được sự độc hại từ kim loại nặng, trước khi thu hoạch 1 tuần sẽ dùng cấp dinh dưỡng cho rau và nước trong ống được thay bằng nước sạch nên hàm lượng Nitrat còn lại trong rau rất ít, bảo đảm theo tiêu chuẩn an toàn.

Mô hình trồng rau thủy canh lưu hồi là phương pháp tiên tiến, cho năng suất cao, tạo ra sản phẩm thực sự sạch, trở thành hướng đi mới cho phát triển nông nghiệp sạch và bền vững. Mô hình này cũng phù hợp với những gia đình ở thành phố có thể tận dụng diện tích nhỏ hẹp để tự chủ nguồn rau an toàn. Tuy nhiên, phương pháp này cũng tồn tại nhược điểm là khó có thể áp dụng rộng rãi do mức đầu tư ban đầu lớn, đòi hỏi kỹ thuật khi vận hành.

Trồng rau thủy canh lưu hồi là phương pháp tiên tiến, cho năng suất cao, phù hợp với những gia đình ở thành phố tận dụng diện tích nhỏ hẹp để chủ động nguồn rau an toàn.

Dinh dưỡng tưới cho rau được bơm từ bể chứa lên hệ thống giàn và lưu hồi về bể chứa thành một vòng tuần hoàn khép kín. Rau được trồng trong các cốc nhựa được đục lỗ chứa giá thể là xơ dừa đã được xử lý nấm bệnh.

HỒNG TIẾN

Trúng đậm mùa rươi

■ KHẮC DUẨN

Những ngày này, nông dân xã Hồng Tiến (Kiến Xương) hối hả bước vào vụ thu hoạch rươi. Được mùa, trúng giá, bà con nơi đây thu về hàng chục tỷ đồng từ loài đặc sản này và phấn khởi nghĩ về một cái tết sung túc.

Từ 2 - 3 giờ sáng, ông Vũ Văn Toàn, thôn Nam Tiến đã xách đèn pin đi kiểm tra con nước vào lấy nước vào ruộng để khai thác rươi. Ông Toàn chia sẻ: Muốn có năng suất cao thì phải chọn đầu con nước khi độ mặn vừa phải đưa vào ruộng thì mới có nhiều rươi lên và chất lượng rươi mới ngon. Tuy không vất vả nhưng bà con chúng tôi phải canh lấy nước vào vừa đủ, đến khoảng 9 giờ sáng, nước sông Hồng rút theo nước thủy triều ngoài biển thì bắt đầu mở cống tháo nước trong đồng ra. Nước vào, nước ra sẽ khiến cho rươi ngoi lên và di chuyển. Lúc này, nông dân chỉ việc dùng vợt vớt hoặc căng lưới đầu cống bắt rươi.

Nhà bà Bùi Thị Sáu, thôn Nam Hòa có gần 2ha ruộng, chỉ trong buổi sáng đã thu hoạch được hơn 50kg rươi. Vì đây là con đặc sản, lại chỉ có thời vụ ngắn trong năm nên thương lái tập nập đổ về chờ bà con bắt lên đến đâu cân thu mua và chuyển đi tiêu thụ ngay tới đó. Với giá bán tại ruộng từ 400.000 - 430.000 đồng/kg, gia đình bà Sáu thu về hơn 20 triệu đồng. Bà Sáu chia sẻ: Để ruộng có nhiều rươi, theo kinh nghiệm dân gian các cụ truyền lại thì ruộng phải giữ được môi trường tự nhiên, không bị ô nhiễm nguồn nước và đất. Vì vậy, bà con nơi đây chỉ trồng còi, không sử dụng các chất kích thích, hóa chất phun bao giờ. Hồng Tiến là xã nằm

gần cửa sông Hồng đổ ra biển nên nguồn nước ở đây lợ, thích hợp cho loài rươi sinh sống, phát triển và chất lượng thịt rươi cũng ngon hơn các địa phương khác.

Dù mặt trời đã đứng bóng nhưng rất nhiều nông dân xã Hồng Tiến quên cả ăn trưa, thay nhau trực để thu hoạch rươi. Nhờ đầu tư xây dựng bờ bao và hệ thống cống lấy nước ra, vào nên hiện nay bà con không còn vất vả đi xúc rươi như trước mà sử dụng lưới căng đầu miệng cống đón rươi bơi theo dòng nước chảy ra sông.

Hồng Tiến có 65ha bãi dọc triền sông Hồng có thể cho thu hoạch rươi với hơn 80 hộ sản xuất. Ông Trần Văn Kiêm, Giám đốc HTX Thủy sản xã cho biết:

Với hai vụ thu hoạch rươi vào tháng 9 và tháng 10 âm lịch hàng năm, nông dân thu về gần 88 tấn rươi trị giá gần 40 tỷ đồng. Ngoài thu nhập từ rươi, nông dân còn đánh bắt được từ 70 - 80 tấn cá tự nhiên. Với giá thị trường ổn định 70.000 đồng/kg cá, bà con thu về trên dưới 5 tỷ đồng. Không chỉ có vậy, trên cùng diện tích khai thác rươi, nhiều nông dân trồng còi và lúa. Chỉ tính riêng thu từ diện tích 40ha còi, mỗi năm đạt sản lượng hơn 200 tấn còi khô, bán với giá từ 10.000 - 13.000 đồng/kg, nông dân còn thu nhập hơn 2 tỷ đồng. Đây thực sự là mảnh đất vàng cho nông dân làm giàu.

Để bảo vệ nguồn lợi thủy sản và tránh tình trạng xâm lấn bờ bãi do sạt lở, hiện nay, cấp ủy, chính quyền, các đoàn thể xã Hồng Tiến tập trung tuyên truyền, vận động nông dân gia cố bờ bao, tổ chức trồng sú, vẹt chắn sóng và bảo vệ môi trường. Duy trì và mở rộng diện tích trồng còi bảo tồn hệ sinh thái, nhất là tạo môi trường tự nhiên cho cá và rươi phát triển. UBND xã mong muốn cấp trên quan tâm hỗ trợ địa phương nâng cấp hệ thống bờ bao, đề bao chắn sóng, tạo điều kiện thuận lợi cho nông dân canh tác thích ứng với biến đổi khí hậu.

Người dân Hồng Tiến thu hoạch và bán rươi ngay tại ruộng.

Chuyện làm báo tết

■ HOÀNG DUY
Thành phố Thái Bình

Người làm báo cũng như các thành phần khác trong xã hội, mỗi khi tết đến xuân về đều chung một nghĩ suy là làm sao để có sản phẩm tốt nhất. Tờ báo tết phải đẹp về hình thức, nội dung nhẹ nhàng, hấp dẫn - một món ăn tinh thần vừa lòng mọi người.

Khi còn công tác, tôi từng trải qua hàng chục năm được ban biên tập giao kế hoạch viết bài cho 2 số báo tết (tết dương lịch và tết Nguyên đán). Thường là nhận kế hoạch vào hạ tuần tháng 11 (khoảng tháng 10 âm lịch). Khó khăn lớn nhất với người viết bài cho 2 số báo đặc biệt này là không biết tết này thời tiết thế nào, ấm áp hay rét đậm. Có tết bài viết tả cảnh lạnh giá, mưa xuân thì đến ngày ra báo lại là nắng ấm, gió đông ào ào. Tả cảnh chợ hoa náo nhiệt ôn ã thì gặp năm mưa phùn, gió bắc. Lại còn giá cả nữa, chẳng thể khẳng định hàng tết năm nay cái gì khan hiếm. Số báo đặc biệt ra vào đầu năm mới dương lịch cũng nhiều trắc trở. Số liệu cách ngành, các địa phương cung cấp cho nhà báo đều chỉ là ước thực hiện. Đối tượng bạn đọc phong phú, những người cẩn thận thường so sánh với báo cáo tổng kết của ngành, địa phương, chèn nhau ít thì không sao, chèn nhau nhiều là bạn đọc có ý kiến.

Nhiều năm làm báo tết nên chúng tôi cũng rút ra được những kinh nghiệm cho bản thân mình. Khi còn theo dõi khối công nghiệp, tôi thường đến tận nơi sản xuất, quan sát tỉ mỉ động tác của người lao động, phỏng vấn họ và ghi chép

Hội báo xuân năm 2017.

đầy đủ. Khi về viết bài để dành những chi tiết độc đáo, những câu trả lời hay cho báo tết và ấn phẩm đặc biệt của báo. Đến thăm xưởng thêu của làng nghề ở Minh Lăng (Vũ Thư), khi quan sát cô gái ngồi thêu bức tranh hoa, phát hiện ra cô thêu đến đâu bông hoa hiện ra đến đó, báo tết năm ấy tôi viết bài “Bàn tay hoa nở”, ảnh do Thành Tâm chụp, được địa phương khen

bài và ảnh khá hay. Cùng đi với Phi Thành phóng viên ảnh về Kiến Xương khánh thành cầu bê tông bắc từ Nam Bình sang Bình Định, ngoài việc viết bài ngay cho số ra hôm sau, tôi quan sát thấy nhân dân hai xã ở hai đầu cầu vô cùng phấn khởi. Tôi suy nghĩ và để dành chủ đề cho báo cuối năm với tiêu đề bài báo “Nhịp cầu nối những bờ vui”. Nhà báo Anh Minh cũng

có nhiều kinh nghiệm. Một lần cùng anh về Minh Tân (Đông Hưng), anh phát hiện ra đây không chỉ là địa phương thâm canh cây màu giỏi mà còn là nơi giỏi nghề trồng hoa, cây cảnh. Anh bảo với tôi, tết này sẽ trở lại Minh Tân viết một bài báo tết: “Làng lúa, làng hoa”. Thời gian trôi đi hàng chục năm rồi mà tôi vẫn nhớ về bài báo của Anh Minh - một bài báo hay mở

Ảnh: MINH ĐỨC

đầu cho phong trào đổi mới cơ cấu giống cây trồng của huyện và của tỉnh.

Đình Tuyến, phóng viên chuyên phản ánh mặt trái xã hội. Trước tết mấy tháng, anh đến theo dõi một phiên tòa xét xử bị can tham gia vào “đề”, “hụi” bị vợ nọ. Bị can là nghệ sĩ, chuyên đóng “mẹ Đốp” trong vở chèo “Thị Mầu lên chùa”. Anh Tuyến bảo tôi: Tôi sẽ viết bài cho báo tết Nguyên đán: “Tết này mẹ Đốp đi đâu”. Nội dung bài báo không nhằm vào “mẹ Đốp” để phê phán nặng nề mà cảnh tỉnh những người mê say “đỏ đen” trong dịp tết. Bài báo hay, được bạn đọc gửi thư khen ngợi.

Phóng viên ảnh cũng vậy, thời kỳ thuật số chưa ra đời còn chụp ảnh bằng phim nhựa, từ các ông Minh Lập, Hồng Trường, sau này đến Phi Hải, Thanh Lăng, Phi Thành, Thành Tâm, những ảnh đẹp, chủ đề tốt bao giờ các ông, các anh đều có ý thức để dành cho báo xuân, báo tết. Do vậy, Báo Thái Bình nhiều năm đạt giải ảnh bìa đẹp tại hội báo xuân Việt Nam.

Làm báo ở thời kỳ bao cấp và chưa hiện đại hóa khâu in ấn vất vả lắm; để có tờ báo đẹp trong dịp tết còn gian khó hơn nhiều nhưng cán bộ, phóng viên ai cũng say nghề. Ngày xưa phóng viên nữ rất ít, ngoài việc lo hoàn thành gấp bội công việc tòa soạn giao vào dịp cuối năm còn lo chuyện chồng con, bếp núc cho gia đình, mua sắm lễ lạt về bên nội, bên ngoại nhưng ai cũng đề cao trách nhiệm với tờ báo tết ngay từ khi nhận kế hoạch ban biên tập giao.

Làm báo tết vất vả nhưng vui vì đây là nghĩa vụ và trách nhiệm của phóng viên với tờ báo.

Phóng viên tác nghiệp.
Ảnh: TRỊNH CUÔNG

“Hỡi xuân hồng, ta muốn cắn vào ngươi!”

■ HỒNG PHƯƠNG
Thị xã Buôn Hồ, tỉnh Đắk Lắk

Nhà thơ Xuân Diệu có những câu thơ viết về mùa xuân hay vào loại bậc thầy, khơi gợi trí tưởng tượng và khám phá cho bạn đọc qua nhiều thế hệ. Tùy theo tri thức văn hóa, trình độ học vấn, khả năng cảm nhận của mỗi người mà câu thơ có vẻ đẹp, sức lay động và ám dụ khác nhau. Tôi đồ rằng, cái tên Ngô Xuân Diệu mà song thân nhà thơ tình tài hoa bậc nhất này đặt cho ông đã là một tín hiệu dự báo về khả năng cảm nhận kỳ diệu về mùa xuân tươi đẹp của tác giả “Vội vàng”:

Ta muốn ôm
Cả sự sống mới bắt đầu mơn
Ta muốn riết mây đưa và gió lượn
Ta muốn say cánh bướm với tình yêu
Ta muốn thâu trong một cái hôn nhiều
Và non nước, và cây, và cỏ rạng
Cho chuyển choáng mùi thơm, cho đã đầy ánh sáng
Cho no nê thanh sắc của thời tươi
Hỡi xuân hồng, ta muốn cắn vào ngươi!

Điều tôi muốn nói ở đây là màu sắc mùa xuân mà Xuân Diệu cảm nhận được. Trên thế gian, có biết bao nhiêu màu nhĩ? Xanh, đỏ, tím, vàng, lục, lam, chàm, trắng... Vậy mà không hiểu sao ông hoàng của thơ tình Việt Nam lại chớp lấy cái màu hồng để ấn định ngay cho màu sắc mùa xuân. Theo tôi, màu sắc gắn với vẻ đẹp mùa đã có từ trong sâu thẳm tâm thức văn hóa từng dân tộc. Từ mấy trăm năm trước, cụ Nguyễn Du, trong Truyện Kiều đã viết bước đi chuyển mùa tài hoa bằng câu thơ đầy chuyển động về màu sắc: “Thưa hồng,

rậm lục đã chùng xuân qua”. Vậy là màu hồng đã ứng vào nhan sắc mùa xuân, màu lục của lá báo hiệu cho mùa hè sắp đến. Có lẽ vậy chăng mà trong vô vàn màu sắc, Xuân Diệu thốt lên: “Xuân hồng”. Quả đúng vậy, có lẽ không có màu sắc nào đẹp và ám dụ hơn màu hồng đi với nàng xuân. Trước hết, mùa xuân đồng nghĩa với vui tươi, rực rỡ. Giữa đất trời ngày xuân, bao nhiêu sự vật phô ra màu sắc thắm hồng, tươi sáng. Trước đây, dây pháo hồng nổ đeterùng báo tết khiến lòng con trẻ vỡ òa vui thích chạy nhảy khắp đầu thôn cuối ngõ tìm trái pháo chưa kịp bén lửa đem về. Màu hồng trên má của các cô gái điểm trang khi mùa xuân đến, trái tim còn thẹn thùng đi đón chúa xuân xao xuyến với người yêu trên những dải đề làng. Màu hồng còn ngời lên qua chiếc phong bao rực rỡ lì xì cho con trẻ, khiến mắt chúng sáng lên niềm hạnh phúc vô cùng. Màu hồng thắm sắc xuân sang khi nhìn hai câu liễn đối treo giữa gian thờ thấp ngọn nền hồng tràn đầy phúc lộc qua niềm ước mơ gửi gắm của người đời. Đẹp nhất và rạng rỡ nhất là sắc hoa đào tô điểm trên đất Bắc khiến lòng người băng khuâng nghĩ đến một màu hoa đào phảng phất trong tác phẩm “Ông đồ” của Vũ Đình Liên: “Năm nay đào lại nở/không thấy ông đồ xưa/những người muôn năm cũ/hồn ở đâu bây giờ?”.

Quả là Xuân Diệu có lý quá chừng khi muốn “cắn” vào xuân trời đất, vô vập cho bằng được hương sắc thanh tân của vũ trụ vô cùng mà đời người hữu hạn khó cầm mãi. Đầu phải chỉ có chùng ấy sắc hồng gắn với mùa xuân vừa kể trên thôi. Còn nhiều lắm lắm. Mọi sự vật cũng không giản đơn tồn tại với chính mình, diễn

phô cái nội tại bản thân mà còn tương quan, đối sánh và bổ sung cho nhau, từ đó càng tôn thêm vẻ đẹp muôn hồng ngàn thắm chập chờn, mơn trớn trên cung đàn xuân tình tha thiết. Ngược về bạt ngàn biên giới phía Bắc, màu đào phai năm cánh mỏng tang đã không biết bao lần muốn thi sánh với má hồng của các cô gái người Dao, người Mông xinh đẹp. Chao ôi! Nhớ đến vô cùng câu thơ của một nhà thơ thời Đường viết rất hay về sự tương sánh ấy, hóa ra cả hai đều đẹp, hoa có cái đẹp của hoa, người có vẻ đẹp của người, bổ sung, luyến láy cho nhau mà làm nên vẻ đẹp đất trời khi xuân đến: “Năm qua trong cánh cổng này/màu hoa cùng với mặt ai ửng đào/năm nay người thấy đâu nào/hoa đào năm ngoái còn chào gió xuân”. Dù sao đi nữa, màu hoa đào với má hồng người trinh nữ, tất cả để rồi cùng phụng hiến cho con người thỏa mãn tâm hồn thắm mỹ, thêm yêu thương và quý trọng cái đẹp, biết sống thanh cao, sẵn sàng dấn thân bảo vệ cho cái đẹp cuộc đời. Hạnh phúc thay cho nhà thơ Xuân Diệu tài hoa, khi chiêm cảm được vẻ đẹp nồng nàn trong muôn sắc hồng hòa điệu của nàng xuân, đã hồn nhiên thốt lên không ngần ngại: “Hỡi xuân hồng, ta muốn cắn vào ngươi!”.

Khi ngời viết những dòng này, tự tâm hồn tôi, mùa xuân muôn tía ngàn hồng lại đến. Rạo rực khắp đất trời những buổi sớm mai chom chớm rét về, tình tôi vẫn nghe trong gió, trong hương đất và muôn mầm cây đang bật trào sự sống, lắng nghe một đoá xuân hồng đang khe khẽ cựa mình, hoài thai để chuẩn bị điểm tô cho bức đại trướng sắc hồng lung linh hiển hiện: xuân Mậu Tuất 2018.

Côi hẹn

■ LAI TÂY DƯƠNG
Thành phố Thái Bình

Không phải vì tôi đến muộn
Bởi em đi sớm từ lâu
Để lại dòng sông sóng cuộn
Mảnh vườn tha thiết hương cau

Em mang nửa vầng nguyệt tỏ
Khuất mờ nửa ấy dành tôi
Hai đường song song cách trở
Lời thề sao nở đánh rơi

Động lại chỉ còn nuôi tiếc
Những lần dối mẹ, dối cha
Núi có lẽ là non thật
Bởi thế mà trăng chóng già

Em chẳng cấm sào đứng đợi
Sang sông ai kẻ đón đưa
Trái tim giờ còn neo đậu
Giận hờn như thuở xa xưa...

Hoa của đất

■ ĐỖ LÂM HÀ
Thành phố Thái Bình

Kịp chờ hoa lên phố
Em dậy từ tình mơ
Cả làng hoa vất vả
Bạn như người con thơ

Những ngón tay thoăn thoát
Thất nơ hồng cho hoa
Cánh như còn sương nắng
Nhập kiện hàng đi xa

Trà mi mừng sinh nhật
Hồng thắm tặng người thương
Hoa đã về nơi hẹn
Bàn tay em còn hương

Rặng tre chiều tắt nắng
Cánh ong bay mới về
Những bông hoa của đất
Lại thơm cùng sắc quê.

HẢI TRIỀU LƯU HẬU

■ QUANG VIỆN

Các bậc cao niên ở làng Hải Triều, xã Tân Lễ, huyện Hưng Hà vẫn truyền cho cháu con nghe câu chuyện về một vị đại tướng thời tiền Ngô Vương là Phó soái Ngô Tôn Tư, chú ruột Ngô Quyền, người anh hùng tuần kiệt đã đánh tan quân xâm lược Nam Hán trên sông Bạch Đằng, chấm dứt một thiên niên kỷ đô hộ của Bắc phương, mở ra kỷ nguyên thịnh trị của nước Nam. Nhưng không mấy ai biết làng Hải Triều thời tiền Ngô Vương chính là căn cứ quân sự trọng yếu giúp nhà Ngô bình định quân Nam Hán. Trong những trận chiến chống quân xâm lược, Phó soái (Đại tướng) Ngô Tôn Tư vào sinh ra tử chinh chiến dọc ngang, hôn cốt Đại tướng đã gửi lại nơi đây...

Hải Triều Quốc tế điện, nơi thờ Phó soái Ngô Tôn Tư và Ngô Vương Quyền.

Vào khoảng năm 930 - 931, quân Nam Hán mở đợt tấn công xâm lược nước ta lần thứ nhất, dù bị quân và dân ta đánh cho tơi tả nhưng vương triều Nam Hán vẫn không từ bỏ dã tâm thôn tính nước ta. Nhân cơ hội Kiều Công Tiễn phản loạn cầu cứu vua Nam Hán giúp đỡ, chúng liền phát động chiến tranh xâm lược nước ta lần thứ hai. Đoán trước được ý đồ “nội công, ngoại kích” của giặc, Ngô Quyền đã tập hợp các tướng tài binh giỏi trong đó có Phó soái Ngô Tôn Tư và các hào kiệt, kéo quân từ Ái Châu (Thanh Hóa) ra Bắc diệt trừ những tên phản loạn, đánh tan quân Nam Hán. Chiến thắng Bạch Đằng năm 938 đã chấm dứt một nghìn năm đô hộ của phong kiến phương Bắc, lập nên quốc gia tự trị. Ấp Hải Triều (nay là thôn Hải Triều, xã Tân Lễ, huyện Hưng Hà) có đóng góp to lớn sức người, sức của cho cuộc đại chiến.

Hơn một nghìn năm trôi qua kể từ chiến thắng Bạch Đằng năm 938, đất và người Hải Triều vẫn tưởng nhớ công lao Phó soái Ngô Tôn Tư. Năm 939, Ngô Quyền lên ngôi vua, ông vô cùng thương nhớ Phó soái Ngô Tôn Tư liền ban sắc phong xây dựng Điện quốc tế ở ấp Hải Triều, lấy hiệu là “Hải Triều Quốc tế điện” thờ phụng Ngô Tôn Tư, đồng thời ban nhiều vàng bạc, châu báu cùng ruộng đất để người dân cúng tế hàng năm. Các vương triều phong kiến đời sau đều có sắc phong nhưng đáng tiếc chiến tranh, giặc đã tàn phá đã lưu lạc mất nhiều sắc phong, hiện tại dân làng còn lưu giữ được một số sắc phong triều Nguyễn cho Ngô Tôn Tư như thời Tự Đức (năm 1853), Đồng Khánh (năm 1888), Khải Định (năm 1925)... Sắc phong của vua Thiệu Trị (1874) viết: “Từ lâu xã Hải Triều đã phụng thờ Tiên Ngô Vương, nay chuẩn cho xã tiếp tục phụng thờ...”. Điện quốc tế (nơi cử hành nghi lễ

quốc gia thờ Ngô Tôn Tư và phối thờ Ngô Quyền) còn giữ được một số bức hoành phi, câu đối, trong đó có bức hoành phi ghi: “Nam quốc nhất thống tiền Ngô Vương hoàng đế vị tiên” và bức đại tự treo trang trọng giữa tòa đại bái: “Kinh thiên vĩ địa”, dịch và hiểu là: “Công lao ân huệ cao rộng như trời đất”. Nội dung bức hoành phi có ý ngợi ca công đức của Ngô Vương Quyền với đất và người Hải Triều và Điện quốc tế được coi là linh từ, vì thế trước điện có bức bình phong đắp nổi bốn chữ “Quốc tế linh từ”. Theo các bậc cao niên làng Hải Triều, từ xưa, Điện quốc tế được xây dựng trên một khoảng đất rất rộng có tường bao vây quanh, cây cối um tùm, có bãi thả ngựa. Sân đền rộng lát gạch bát đủ chỗ cho cả nghìn người dự lễ tế. Trước cửa điện có đường “quan cấm” dài hàng trăm thước, rộng mấy hàng xe ngựa. Đường này khi vua hoặc quan lại về dự tế lễ nghi thức quốc gia thì cấm mọi người dân qua lại. Hải Triều quốc tế điện nằm ở khu gò cao, rộng xung quanh cây cối um tùm, phía trước có dòng nước uốn lượn làm tăng thêm vẻ trầm u, linh ứng. Giờ đây không gian điện đã bị thu hẹp nhưng những cái tên “bãi ngựa”, đường “quan cấm”, bia “cấm chỉ”... vẫn còn được gọi cho đến ngày nay chứng tỏ xa xưa một thời đất Hải Triều thường xuyên đón vua quan vọng lọng, ngựa xe về hành lễ ở Hải Triều Quốc tế điện. Ngôi điện thờ Phó soái Ngô Tôn Tư và phối thờ Ngô Vương Quyền có một không hai ở đất Thái Bình trải qua nghìn năm thăng trầm, binh biến, phong hóa của thời gian đã nhiều lần phải trùng tu nên về uy nghi, lẫm liệt không còn như xưa. Mới đây, bằng nguồn vốn xã hội hóa, Hải Triều Quốc tế điện được tu bổ lại, tuy nhỏ bé nhưng vẫn có sân khá rộng có thể tiến hành nghi lễ, trong điện vẫn còn giữ được đồ tế khí, hoành phi, câu đối cổ và

đặc biệt là tượng Phó soái Ngô Tôn Tư. Hai bên cột hiên Điện quốc tế có đôi câu đối:

Vũ Dũng tiền triều ban Quốc tế
Văn minh tư thế hộ dân an.

Dịch là:

Vũ dũng triều xưa ban Quốc lễ
Văn minh đương đại giúp yên dân.

Hậu cung thờ thần vị và thần tượng Phó soái Ngô Tôn Tư, bài vị bằng chữ Hán ghi: “Cung duy, quảng uyên ứng tế, hiển linh vũ, tán hóa điều nguyên bản triều sắc phong Đại tướng Ngô Tôn Tư quang uy vũ tôn thần”. Các tài liệu khảo cứu và sử sách rất ít ghi chép về Phó soái Ngô Tôn Tư. Theo tư liệu của dòng họ Ngô (làng Đường Lâm, Sơn Tây) thì Đại tướng Ngô Tôn Tư là chú ruột Ngô Quyền. Trong trận chiến đánh tan quân xâm lược Nam Hán trên sông Bạch Đằng, đoán trước được đường đi và thế trận cùng thực binh của giặc, Ngô Quyền đã sai quân sĩ đón gổ, đèo nhọn làm cọc đóng xuống lòng sông Bạch Đằng, một mặt bố trí phòng tuyến quân sự trọng yếu ở cửa Luộc (Hải Triều) cử Phó soái Ngô Tôn Tư trấn giữ. Khi quân Nam Hán tiến hành cuộc xâm lăng đất nước ta, tướng giặc là Lưu Hoàng Tháo còn rất trẻ, dẫn đại quân hung hăng tràn vào cửa biển, các chiến thuyền lớn của giặc theo cửa sông Bạch Đằng kéo quân vào đất Việt. Lợi dụng thủy triều lên, Ngô Quyền cho thuyền nhẹ ra khiêu chiến. Quân giặc khinh thường tiến sâu hơn, đợi khi thủy triều xuống, Ngô Quyền lệnh cho thủy quân từ các vị trí ở thượng lưu phản công quyết liệt, dọc sông đánh xuống chặn đầu kết hợp với quân thủy, quân bộ mai phục hai bên bờ sông đánh vào sườn đội hình quân giặc. Phó soái Ngô Tôn Tư dẫn đại quân từ cửa Luộc đến ứng chiến kịp thời. Bị đòn đánh mạnh bất ngờ, quân giặc không kịp trở tay, hoảng loạn tháo

Ông Nguyễn Văn Thái, Bí thư Chi bộ thôn Hải Triều, xã Tân Lễ, huyện Hưng Hà

Theo dân gian truyền lại, phía sau Hải Triều Quốc tế điện có khoảng đất rộng chừng một trăm thước vuông (đơn vị tính sào Bắc Bộ) được gọi là gò Sơn Cao. Nơi đây có ngôi mộ cổ chưa

xác định được niên đại, nghi là mộ của Phó soái Ngô Tôn Tư. Năm 1976, kẻ gian đào mộ tìm báu vật nên Viện Khảo cổ học Việt Nam phối hợp với Bảo tàng Thái Bình tổ chức khai quật nhằm bảo vệ di vật. Sau đó, những mẫu vật thu được từ ngôi mộ cổ được đưa về Bảo tàng Thái Bình. Chưa thấy có cuộc hội thảo khoa học nào về ngôi mộ cổ ở gò Sơn Cao và cũng chưa có hội thảo về thân thế, sự nghiệp Đại tướng Ngô Tôn Tư, chỉ biết rằng người dân làng Hải Triều trải nghìn năm vẫn hương khói phụng thờ vị tướng của triều Ngô.

Ông Vũ Văn Toàn, Chi hội trưởng Chi hội Người cao tuổi, trưởng ban khánh tiết Quốc tế điện, thôn Hải Triều, xã Tân Lễ, huyện Hưng Hà

Năm 2014, chúng tôi nhận được thông báo của UBND tỉnh về việc tiến hành hoàn táng ngôi mộ cổ ở gò Sơn Cao phía sau Quốc tế điện nhưng từ đó đến nay công việc hoàn

táng vẫn chưa được triển khai. Người dân làng Hải Triều chúng tôi kính mong các cấp có thẩm quyền tiếp tục thực hiện sự chỉ đạo của UBND tỉnh, sớm hoàn thiện thủ tục để hoàn táng ngôi mộ cổ.

Ông Vũ Văn Khai, thủ từ Điện quốc tế linh từ, thôn Hải Triều, xã Tân Lễ, huyện Hưng Hà

Đức Ngô Tôn Tư là Phó soái tài đức, anh minh thao lược, công lao của Ngô Tôn Tư được ca ngợi trong văn khấn, đọc trong ngày giỗ ngài hàng năm ở Điện quốc tế linh từ. Những cổ

tự, cổ vật, đồ thờ có giá trị của Điện quốc tế linh từ như thần vị, ngai thờ và tượng Ngô Tôn Tư mang phong cách thời hậu Lê cùng một số hoành phi, câu đối thời Nguyễn... Tất cả nhằm tôn vinh Phó soái, Đại tướng Ngô Tôn Tư thời tiền Ngô. Ngài đã tham gia chiến trận Bạch Đằng năm 938, lập công oanh liệt, anh dũng tử chiến vì độc lập, tự do của dân tộc.

chạy hòng thoát ra biển nhưng đắm vào trận địa cọc ngầm của quân ta. Trong thời gian ngắn, toàn bộ chiến thuyền của giặc bị nhấn chìm, hầu hết quân giặc bị tiêu diệt, tướng giặc Lưu Hoàng Tháo bị chém đầu.

Trận huyết chiến Bạch Đằng năm 938 mãi mãi là niềm tự hào của dân tộc ta. Trong cuộc binh đao Phó soái Ngô Tôn Tư đã tử chiến, góp công đánh tan quân Nam Hán. Trận chiến để lại cho hậu thế bài học quý báu về nghệ thuật đánh bại quân địch ngay từ trận đầu, tuyển đầu ở môi trường sông nước, nhanh chóng kết thúc chiến trận và giành thắng lợi rực rỡ.

CẦU BO QUA PHỐ

■ Ký của nhà văn VÕ BÁ CƯỜNG

Kỳ 3: Đệ Nhị phố

(tiếp theo kỳ trước)

Chú Bái làm nghề đưa thư trạm và khám liệm người chết. Nhà nghèo, gà trống nuôi con, khổ thì lấy chén rượu làm vui cũng như ông già coi đèn lấy miếng chả ngóe để tiêu sầu. Người đường phố gặp chú thường đùa: “Tình thần ở trong chai/Thân thể ở ngoài chai”. Rượu vào, chú quên hết nỗi gian truân, vất vả. Trong ăn mặc lúc nào cũng thơm tấ, trong ứng xử với nhân dân đường phố lúc nào cũng đàng hoàng, là mặt tiền của dân phố. Qua chú, người nơi khác đến có thể hiểu được nếp sống của dân Đệ Nhị. Người chú cao lớn, khỏe mạnh, lại hay cười, bước đi vững chắc. Chú vào từng ngõ, gõ cửa từng nhà để đưa thư và lệnh quan xuống. Cả phố dành cho chú sự yêu thương và tin cậy hiếm có. Nhà giàu hay nghèo, có người nằm xuống người ta nghĩ ngay đến chú Bái. Nhà tang chưa kịp đi mời gọi, được tin chú đã bước vào đến đầu sân rồi. Về mặt điểm tính thân ái với khổ chủ làm họ bớt đi nỗi lo.

Nhà bà Lũ nghèo nhất phố. Cuộc đời như chiếc lá chuối khô chạm vào mùa đông, chạm vào mưa bụi. Chiếc lá khẽ quạt cũng không nổi gió. Con bà chết nằm trong góc bếp. Chú Bái cuốn chiếc vông mục để vào góc chông, bước qua mấy cái ghế ăn cơm chống chọi vất giữa nhà. Chú đi vào trong bóng tối ẩm mốc cuốn chiếc chăn gói người chết lại, tay đốt ngọn đèn dầu lạc đủ sáng vuốt mắt, rửa mặt, thay chiếc áo lạnh cho người xấu số. Độ nửa giờ sau thì sáng rõ mặt người, tự tay chú cưa mấy tấm ván thôi đã mục và tiếng búa đóng quan tài lại vang lên. Người nhà khóc thương người chết nhưng lại động lòng động cảm trước tình nghĩa của chú Bái. Bà Lũ nhìn mặt con lần cuối bó chặt vào tấm vải rách rồi tự tay cùng chú Bái khênh nó đặt vào áo quan, đẩy nắp, đưa ra chiếc gò cao huyết đã đào sẵn. Đất ném lên bùng bực vào tấm ván thiên. Chú Bái về trong tiếng khóc nức nở của bà Lũ. Chú làm mọi việc thông thả, tỉ mỉ, lại thành thạo không để sai sót một tí gì khiến tang chủ bớt áy náy. Lúc chú làm việc thiện với toàn tâm toàn ý khác gì người nhà mình lúc ly biệt. Chú khước từ mọi chuyện với người xung quanh, chỉ mình chú với người chết. Tấm lòng chú như gửi cả vào họ để chia sẻ nỗi sâu muộn.

Chú luôn cầu nguyện cho người về cõi Phật nhẹ nhõm. Có lần chú khóc, chú nghĩ đến đời chú khi nằm xuống ai lo cho đây? Rồi chú ngẫm ngợi câu thơ xưa ai dạy: “Đến khi ta chết ai người chôn ta”... Thường thì mỗi lần xong việc, tang chủ cho gì chú nhận đó, không bao giờ hỏi tiền công. Với một cốc rượu chú uống, khoác mấy thứ đồ bỏ từ tay tang chủ cho đeo lên vai đi về căn nhà nát nằm sâu trong phố Đệ Tam. Thực ra đây là căn bếp của nhà khác cho chú ở nhờ, mái đã tốc khoe ra mảnh trời xanh. Tấm ván che cửa đã hỏng hẳn, trông căn nhà hệt như chiếc

lồng chuột. Nhìn nhà bỗng nhiên lòng chú cảm thấy gió thổi âm âm và tiếng lá rơi lạt rạt trước cửa. Chú có tài kể chuyện “Ma chùa Búa - Dứa chùa Chanh”, con ma đội nón quai thao ở chợ Góc Mít cầu Nề làm trẻ phố dứa nào cũng thích. Mỗi lần kể, chú nhại giọng theo nhân vật trong chuyện, động tác thật mau lẹ, lúc khuyênh chân múa tay như con ma trên người.

Hôm chú đang quây với bọn trẻ, bà Lũ đến, vai khoác chiếc bị cói rách. Chiếc bị động đậy như có con gì nằm trong đó (lũ trẻ nghĩ vậy...).

Bà vốn người cao lớn, tóc xén trụi lủi, sức lực hơn người. Sự khôn ngoan dù không bằng người nhưng tâm tính lại tử tế hơn người... Bàn chân to kiểu bàn chân vịt. Suốt ngày bà thường tha thẩn bơi lội ngoài bãi hoang. Nhìn vết chân trên đám bùn ướt, người ta bảo “đó là chân bà Lũ”. Bà như người trời vậy, ở đâu cũng có nốt chân bà. Thoáng thấy bà, phút sau bà lủi đầu mất.

Bà ra cánh đồng Năm Bo. Chỗ nào còn hoang hóa, chưa có bàn tay ai động đến bà cầm cổ phát cây, cuốc cỏ, be bờ. Chỗ mới vỡ xong chưa kịp cấy, thấy người nghèo yếu ớt hơn mình đi ngang qua, bà chếp miệng vẫy tay lại bảo: Tôi mới vỡ đám đất này. Màu mỡ lắm! Anh chị bỏ sức ra cấy cấy kiếm lấy bát cơm cho con.

Hôm nay một mực bà lôi chú Bái đi, bàn tay bà dẽ to hơn bàn tay chú. Chú hỏi

đi đâu bà không nói gì, chỉ bảo cứ đi đi rồi khác biết.

Bà lôi chú đến cánh đồng Năm Bo. Cái năm đất đẹp như vú cô tiên, cao mấy trượng, người xưa còn gọi là tháp canh. Đứng trên ngọn năm có thể nhìn ra tận cầu Bo. Chỉ tay xuống mảnh đất vuông vẫn đến hơn sào Bắc Bộ, bà nói: Cho chú Bái đấy! Tuổi tôi cao rồi, không làm được nữa, chú nên nhận lấy. Đất khai khẩn, mới cấy được một vụ. Chú không nhận, tôi chết đất này lại vào tay nhà lắm trâu, nhiều của chứ chắc gì đã về người nghèo.

Chú Bái nghe xong mặt bỗng thần nghĩ ngợi... Minh mới giúp bà một việc nhỏ, giờ lại nhận ruộng của bà. Việc ấy không thể được? Đồng xuống sương, sương chiều hơi đục và nặng, lảng bãng từ đất bay lên như mỗi sớm mai. Cảnh vật, tất cả như mơ, như ước, lúc ẩn lúc hiện trong màn sương khói nhạt nhòa. Vai áo bà đã ẩm, vai áo chú Bái đã ướt. Mặt cỏ đã có những hạt sương nhỏ xíu long lanh. Hai người đưa nhau về tới chỗ chú Bái ở. Trời đã tối hẳn. Bà Lũ ngồi hẳn xuống sân khóc.

Việc đến nước này, chú Bái cũng phải nhận đất thôi. Bà Lũ thấy chú nói vậy cười bảo: Bây giờ là việc của chú. Miệng nói, tay bà cõ chiếc bị cói lôi ra con ba ba bắt được lúc đi xuống đầm. Mai trên, bụng dưới con ba ba tía được ộp bằng hai miếng bẹ cau tươi mềm, chia bốn chân

và cổ. Mắt nó hơi nhắm lại, hai bàn chân dưới, hai bàn chân trên muốn nhoai ra không được... Bà rọ kỹ lắm. Cổ nó rụt lại nhưng vẫn chia sợi dây nhỏ xíu buộc chặt, chỉ cần lôi mạnh, cổ con vật chia ra, cắt tiết được.

Bà bảo: Chú làm thịt ba ba đi. Chuối xanh, riềng mẻ có cả trong bị. Tôi phải đi đây. Chốc nữa về có thêm mấy người khách để uống rượu với chú. Chú lo nồi ba ba cho tử tế, không ngon thì khốn khổ với ông lão thấp đèn đường đấy!

Chừng canh hai, mấy người ngoài ngõ lững thững đi vào nhà. Đi đầu là ông già đốt đèn đường, tiếp là bà bán dầu hỏa, tay thi thoảng lắc chiếc chuông kêu leng keng. Rồi đến bà lão bán cao, lão bán thuốc bả chuột, lão đập xích lô, lão bắt rắn. Toàn những người cần lao Đệ Nhị phố... Họ đi âm thầm trong sương. Tiếng là phố thị nhưng hồi đó còn vắng vẻ. Thi thoảng lờn nhồn vài căn nhà gạch, xây kiến bờ, mái lợp lá, lụp xụp bám theo hai rìa đường. Cái bếp chú Bái mượn ở nhờ nằm sâu trong ngõ, trước cửa là cái bãi còn nhộm nhộm gạch vỡ, rác bẩn. Sau đến cây bàng. Chiếc mâm được đặt ở đó với những cái bát sành mẻ miệng. Mâm gỗ sung và từng miếng. Những đôi đũa chấp vá, chiếc dãi chiếc ngắn. Mảnh sân quá nhỏ và chiếc giếng trước kia ai đào nông chោen hoén.

(còn nữa)

Ảnh: DUY ĐÔNG

HỘP THƯ BẠN ĐỌC

Trong tuần, Báo Thái Bình đã nhận được trên 50 tin, bài của các cộng tác viên trong và ngoài tỉnh.

Phản ánh vấn đề thời sự, chính trị của các địa phương, nổi bật có tin: Đảng bộ huyện Tiên Hải quán triệt, triển khai thực hiện Nghị quyết Hội nghị lần thứ sáu Ban Chấp hành Trung ương Đảng khóa XII; Huyện Kiến Xương có thêm 9 bà mẹ được truy tặng danh hiệu vinh dự Nhà nước Bà mẹ Việt Nam anh hùng.

Lĩnh vực kinh tế, chủ yếu là tin của cộng tác viên Đài TTTH Hưng Hà viết về hoạt động kinh tế của huyện như: Xi nghiệp Khai thác nước sạch thị trấn Hưng Hà cấp nước ổn định cho 2.600 khách hàng; Xã Hùng Dũng cây lặt đất xong 100% diện tích vụ xuân...

Lĩnh vực quốc phòng, an ninh gồm các tin, bài: Bộ Chỉ huy Bộ đội biên phòng tỉnh tổ chức hội nghị Đảng ủy phiên cuối năm 2017; Huyện Kiến Xương tổ chức khám tuyển nghĩa vụ quân sự chuẩn bị cho giao quân năm 2018; Bộ CHQS tỉnh khai quật 8 bộ hài cốt liệt sĩ trong khu vực tìm kiếm hài cốt liệt sĩ của Trung đoàn 48, Đại đoàn 320 trong trận càn Méc-quya tháng 3/1952 của thực dân Pháp. Các cộng tác viên Quang Đám, Bình Vân, Vũ Đông phản ánh những hoạt động tích cực của ngành Công an bảo vệ bình yên cuộc sống của nhân dân những tháng cuối năm với các tin, ảnh: Công an tỉnh ra quân thực hiện đợt cao điểm tấn công trấn áp tội phạm, bảo đảm an

ninh trật tự những tháng cuối năm và tết Nguyên đán Mậu Tuất 2018; Công an tỉnh, Ban Quản lý dự án nhiệt điện sơ kết quy chế phối hợp bảo đảm an ninh, an toàn dự án Nhà máy nhiệt điện Thái Bình; Công an thị trấn Thanh Nê (Kiến Xương) thu giữ gần 8kg pháo cùng nhiều vũ khí, công cụ hỗ trợ; Huyện Đông Hưng tập huấn nghiệp vụ phòng cháy, chữa cháy cho lực lượng dân phòng...

Lĩnh vực văn hóa - xã hội tuần này, ngoài hàng chục tác phẩm thơ, tản văn, câu đối, truyện ngắn... cộng tác với các ấn phẩm báo xuân, báo tết Mậu Tuất 2018 còn có các bài viết có chủ đề hướng về kỷ niệm 73 năm ngày thành lập Quân đội nhân dân Việt Nam (22/12/1944 - 22/12/2017). Bài "Cụ chiến binh kể chuyện", cộng tác viên Nguyễn Công Liêm ghi lại lời kể của Đại tá Đồng Sỹ Tài, thay một nén tâm nhang viếng các anh hùng liệt sĩ đã chiến đấu dũng cảm hy sinh về vang trong trận chiến đấu ngày 19/1/1968 tại Đập Đá, An Nhon, Bình Định, một trận chiến không cân sức, 152 cán bộ chiến sĩ của đơn vị đã hy sinh oanh liệt đến giọt máu cuối cùng. "Nhân dân ở đây đã xây dựng một ngôi mộ chung rộng hơn 600m2, có khu tưởng niệm được khắc tên ghi danh 152 liệt sĩ, có phòng thờ cúng và người trông coi, hương nến hàng ngày cho liệt sĩ nơi này"... còn người kể câu chuyện vẫn đau đáu khôn nguôi ý tưởng: "...cần có một tấm bia ghi tạc tất chiến công của các cán bộ, chiến sĩ trong trận

đánh sinh tử thì ý nghĩa biết bao". Với bài viết "Không thể lãng quên", cộng tác viên Phạm Văn Lục day dứt với những ý kiến được đề xuất qua bài báo "Không thể để di tích thành phế tích" của tác giả Hải Đông cùng nhóm phóng viên Đài TTTH Tiên Hải đăng trên Báo Thái Bình cuối năm 2015, bày tỏ "những băn khoăn với sự thờ ơ, chưa quan tâm, đối xử cho xứng tầm với một di tích lịch sử cấp quốc gia. Đó là khu di tích Mã Bụt, xã Vũ Lăng, huyện Tiên Hải". Đến hôm nay, những ngày cuối năm 2017, cộng tác viên Phạm Văn Lục qua đây, "chạnh lòng khi nhìn thấy khu di tích Mã Bụt, không những "vấn y nguyên" mà còn có phần hoang vắng quanh quẽ hơn xưa. Vì không tường bao, rào chắn nên trâu, bò nhón nhor vào gặm cỏ vô tư...". Suối ảm trái tim nhân văn của bạn đọc, bài viết "Cần lắm những tấm lòng - tiếp sức em đến trường", những lời mộc mạc, trù mến của cộng tác viên Thu Thủy chạm đến sự đồng cảm của bạn đọc: "...Thiếu ăn, thiếu mặc nên ước mơ tiếp tục được cấp sách đến trường của em Đào Thị Mộng Liễu, học sinh lớp 6B, Trường THCS An Châu, huyện Đông Hưng trở lên rất khó khăn. Cần lắm những tấm lòng để tiếp sức, nâng cánh ước mơ cho em"...

Tin, bài gửi cộng tác, các đồng chí và các bạn nên kèm từ 1 - 3 ảnh minh họa theo nội dung để thuận tiện cho chúng tôi trong quá trình biên tập, sử dụng. Rất mong nhận được tin, bài, ảnh cộng tác của các đồng chí và các bạn qua địa chỉ email: toasoan@baothaibinh.com.vn hoặc gửi trực tiếp đến địa chỉ: Báo Thái Bình, số 13, phố Lý Thường Kiệt, thành phố Thái Bình.

Trân trọng!

NGHỈ TẾT NGUYÊN ĐÁN 2018 Chính phủ quyết định phương án nghỉ 7 ngày

(vietnamplus.vn) Văn phòng Chính phủ vừa có công văn gửi Bộ Lao động - Thương binh và Xã hội truyền đạt ý kiến của Thủ tướng Chính phủ về phương án nghỉ tết Nguyên đán 2018.

Theo đó, Thủ tướng Chính phủ đã thông qua đề xuất của Bộ Lao động - Thương binh và Xã hội về phương án nghỉ tết Âm lịch kéo dài 7 ngày, trong đó có 2 ngày trước tết và 3 ngày sau tết để người lao động có thể chủ động thu xếp thời gian nghỉ.

Theo quy định của Luật Lao động, thời gian nghỉ tết Nguyên đán (tết Âm lịch) là 5 ngày, kết hợp với thời gian nghỉ bù thứ Bảy, Chủ nhật nên tổng thời gian nghỉ bù dịp tết Nguyên đán 2018 là 7 ngày. Các cán bộ, công chức, viên chức, người lao động của các cơ quan hành chính, sự nghiệp, tổ chức chính trị, tổ chức chính trị - xã hội nghỉ dịp tết Nguyên đán 2018 liên tục 7 ngày, từ ngày 14/2 - 20/2/2018 (tức từ ngày 29 tháng Chạp năm Đinh Dậu đến hết ngày 5 tháng Giêng năm Mậu Tuất).

Sau khi có công văn thông báo của Văn phòng Chính phủ, Cục An toàn lao động đang hoàn tất thủ tục thông báo lịch nghỉ tết Nguyên đán Mậu Tuất 2018 để trình Bộ trưởng Bộ Lao động - Thương binh và Xã hội ký công bố trong thời gian sớm nhất.

THÔNG BÁO MỜI ĐĂNG KÝ THAM GIA THI TUYỂN THIẾT KẾ KIẾN TRÚC

Dự án xây dựng tòa nhà văn phòng làm việc
và dịch vụ thương mại tổng hợp

Công ty Cổ phần Tổng công ty Giống cây trồng Thái Bình (Thai Binh Seed) có kế hoạch đầu tư dự án xây dựng tòa nhà văn phòng làm việc và dịch vụ thương mại tổng hợp tại số 36 phố Quang Trung, phường Trần Hưng Đạo, thành phố Thái Bình, tỉnh Thái Bình.

- **Tên dự án:** Đầu tư xây dựng văn phòng làm việc và dịch vụ thương mại tổng hợp.

- **Chủ đầu tư:** Công ty Cổ phần Tổng công ty Giống cây trồng Thái Bình.

- **Địa điểm xây dựng:** Số 36, phố Quang Trung, phường Trần Hưng Đạo, thành phố Thái Bình.

- **Diện tích đất:** 2.224,3m².

- **Mục tiêu của dự án:** Kinh doanh nhà hàng, khách sạn, tổ chức hội nghị, thuê văn phòng;

Đầu tư kinh doanh phát triển sản xuất các sản phẩm nông nghiệp, hàng tiêu dùng thiết yếu khác;

Giới thiệu, quảng bá các loại hàng hóa khác.

- **Quy mô dự án:** Xây dựng 1 nhà 15 tầng.

- **Thời gian thực hiện dự án:** Từ năm 2018 đến năm 2019.

- **Tổng vốn đầu tư:** 195.000.000.000 đồng

(Bằng chữ: Một trăm chín mươi lăm tỷ đồng chẵn)

- **Kế hoạch nguồn vốn:** Vốn tự có của Công ty cổ phần Tổng công ty Giống cây trồng Thái Bình và vốn vay ngân hàng.

Thai Binh Seed trân trọng thông báo:

1. Mời tất cả các đơn vị tư vấn thiết kế có đủ năng lực, kinh nghiệm đăng ký tham gia thi tuyển phương án thiết kế kiến trúc công trình dự án "Đầu tư xây dựng văn phòng làm việc và dịch vụ thương mại tổng hợp".

2. Thời gian đăng ký từ 7h30' ngày 1/12/2017 kết thúc trước 16h30' ngày 20/12/2017, vào giờ hành chính.

- Đơn vị nhận đăng ký: Phòng quản lý dự án thuộc Thai Binh Seed.

- Địa chỉ: Số 36, phố Quang Trung, phường Trần Hưng Đạo, thành phố Thái Bình, tỉnh Thái Bình.

***Lưu ý:**

- Các vấn đề cần giải đáp xin liên hệ qua số điện thoại ông Đào Xuân Báu: 0912.176.742

- Người đến đăng ký phải có giấy giới thiệu của đại diện theo pháp luật của đơn vị và nộp kèm theo 1 bộ hồ sơ năng lực, kinh nghiệm trong đó chứng minh đủ điều kiện lập thiết kế công trình dân dụng, cấp II theo quy định của pháp luật.